

Поради батькам майбутніх першокласників

Психологічна готовність дитини до шкільного навчання полягає в тому, щоб до часу вступу до школи в неї склалися психологічні риси, які властиві школяру. Вона включає в себе мотиваційну, розумову, емоційну-вольову, соціальну готовність.

До вступу у школу у дитини мають бути сформовані знання про навколишнє середовище:

- знання про себе, про свою родину, про своє місто, вулицю;
- знання про явища природи: пори року, місяці, дні тижня, про явища природи;
- знання про дорослих людей: за віком, професією, якостями характеру.

Займаючись з дитиною, враховуйте такі моменти:

- Плануйте заняття таким чином, щоб діти досягли успіху.
- Хваліть дитину за успіхи.
- Намагайтеся позитивно ставитися до невдач дитини.
- Будьте терплячі, коли доводиться показувати одне і те саме багато разів.
- Концентруйте увагу на сильних рисах дитини, а не на її слабкостях.

Плануйте подальшу роботу, опираючись на ці сильні риси.

- Завдання повинні бути достатньо складними, щоб бути цікавими, проте не занадто, щоб не викликати у дитини розгубленості.
- Будьте постійними у своїх вимогах до дитини.
- Доручайте відповідати дитині за будь-які види діяльності.
- Надавайте дитині можливість продемонструвати свої досягнення.
- Використовуйте всі можливості матеріалу для того, щоб зацікавити дитину, ставлячи проблему, активізуючи самостійне мислення;
- Організуйте співробітництво з дитиною, здійснюючи взаємодопомогу та співробітництво;
- Робіть усе можливе, щоб ваша дитина була щасливою.



Що можна і чого не можна робити до школи?

Зовсім не слід:

- Змінювати режим дня дитини: позбавляти денного сну, прогулянок, ігор;
- Оцінювати все, що робить дитина, так, як оцінюється діяльність учня;
- Проходити з дитиною програму першого класу, насильно замінюючи гру на навчання;
- Занадто багато і одразу все вимагати; свої вимоги формулюєте доступно та поступово;
- Драматизувати невдачі дитини;
- Порівнювати дитину з іншими дітьми;
- Проявляти негативне ставлення до неправильних дій дитини;

- Постійно поправляти дитину, часто примушувати переробляти роботу, тому що це призводить до гіршого результату;
- Вимагати від дитини розумінні всіх ваших почуттів.

Необхідно:

- Прищепити дитині інтерес до пізнання довкілля, навчити спостерігати, думати, осмислювати побачене та почуте.
- Навчити її долати труднощі, планувати свої дії, поважати оточуючих;
- Приділяти належну увагу фізичному розвитку дитини, особливо моторики, використовуючи ліплення ; малювання;
- Поббати про постановку руки при письмі;
- Заохочувати допитливість дитини, прагнути, щоб вона дізнавалася щось нове для себе;
- Формувати в дитини вміння ставити запитання, заохочувати її міркування: Намагайтеся, щоб дитина більше часу проводила з дорослими, робила з вами домашню роботу, бачила, як ви спілкуєтеся з людьми.